

למעלה. משום כך צריך אדם למטה להתחבר עם אשתו בקדשה כדי שתחזוק באותו העולם. וכל זמן שאדם לא יצליח בעולם הזה [ס"א ועל כן צריך לאדם שלא יפסיק את הנדר והמקור שלו בעולם הזה, ואם לא] הקדוש ברוך הוא עוקר אותו ונוטע אותו בכמה פעמים כמו מקדם.

בא ראה מה פתוב, העירותי מצפון ויאת. העירותי - זו ההתעוררות של הזוג של האדם בעולם הזה, שהיא התעוררות מצד הצפון. ויאת - זו היא הנשמה הקדושה שבאה מלמעלה, והקדוש ברוך הוא שולח אותה מלמעלה, באה לעולם הזה ונכנסת לתוך בני אדם, כמו שאמרנו.

במזרח שמש - זה המקום של אותו הנדר ששופע ויוצא, שמשם יוצאת הנשמה ומאירה. ויבא סגנים [כמו חמר] - אלו הם חילות העולם שבאים משום [בתוך] אותה ההתעוררות של הנשמות. כמו חמר - כמו שמתעורר אדם בגוף.

שהרי משום זה הקדוש ברוך הוא עושה זווגים ומטיל נשמות בעולם, ונמצאת חברות למעלה ולמטה, והמקור של הכל הוא [ס"א ויהי] ברוך. ומשום כך הקדוש ברוך הוא עשה את האדם, כדי להשתדל בדרךיו, ולא יפסיק את מקורו ומעינו לעולמים.

וכר מי שמפסיק מקורו [מלמטה ומיבש אותו, ככבול גרם להפסק למעלה, אז (איוב יד) אלו מים מני ים ונהר יתרב ויבש, והואיל וכן אדם הולם למטה פוגמא שלמעלה - מי שמקורו ימיש מעשות פרות, כמו זה שלא רצה לשא אשה, או שנשא אותה והשתדל ולא יכל, אלו ששני הפכים הם זה מזה, (או אותו) שימיש מעשות פרות, אין לו תקנה לעולם.

לעלמין. ועל דא מיבעי ליה לבר נש דלא יפסיק נהרא ומקורא דיליה בהאי עלמא (גליון נה"ר רמז לכונימא קדישא דתמים בבשריה, דאיהו דונגמא דהוא נה"ר רוא דצדיק דאתחבר בצד"ק פחדא לעילא, בגין כך געי בר נש לתתא לאתחברא באמתיה בקדשה בגין דאתתקף ביה בהוא עלמא). **וכל זמנא דבר נש לא יצלה בהאי עלמא** (ס"א ועל דא מפעי ליה לבר נש דלא יפסיק נהרא ומקורא דיליה בהאי עלמא, ואי לא קדשא בריך הוא עקר ליה ונטע ליה בכמה זמנין כמלקדמין.

תא חזי, מה כתיב, העירותי מצפון ויאת. העירותי, דא אתערוותא דזווגא דבר נש בהאי עלמא, דאיהו אתערוותא מסטרא דצפון. ויאת, דא היא נשמתא קדישא דאתיא מלעילא, וקדשא בריך הוא משדר לה מלעילא. אתיא בהאי עלמא ועאלת בגו בני נשא פדקאמרן.

במזרח שמש, דא אתר דההוא נהר דנגיד ונפיק דמתפן נפקת נשמתא ואתנהירת. ויבא סגנים (כמו חמר) **אלין אינון חילין דעלמא דאתין בגין (ס"א גנו) ההוא אתערוותא דנשמתין. כמו חומר, פגוונא דאתער בר נש בגופא.**

דהא בגין דא, קדשא בריך הוא עביד זווגין ואטיל נשמתין בעלמא, וחברותא אשפכח לעילא ותתא ומקורא דכלא הוא (ס"א ויהא) ברוך. ובגין כך קדשא בריך הוא עביד ליה לבר נש בגין לאשתדלא בארחוי, ולא יפסיק מקוריה ומבועא דיליה לעלמין.

וכר מאן דפסיק מקוריה, (מתתא ומיבש ליה בכבול כאלו גרם ליה לאתפסקא לעילא, בדין (איוב יד) אלו מים מני ים ונהר יתרב ויבש, הואיל ובר נש אתתקם לתתא כדונגמא דלעילא, מאן דמקוריה ימיש מלמעבר פיריו, כגון דין דלא בעא למיתב איתתא, או נסיב לה דאשתדל ולא יביל, אלו דתרין חפנין אינון דא מדא, (או ס"א ההוא) דמיש מלמעבר פיריו, לית ליה תקנה לעולם.

(קהלת א) מַעֲנֵת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן, מִשּׁוּם שֶׁלֹא רָצָה לְשֵׂא אִשָּׁה וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּפִרְיָהּ וּרְבִיחָהּ, וְאוֹתוֹ שֶׁהִשְׁתַּדֵּל וְנָשָׂא אִשָּׁה וְלֹא יָכֹל, זֶה מִתְקַן בְּגִזְלוֹ שְׁקִיב לֹא, שֶׁהוּא אַחֲזִי שֶׁל אוֹתוֹ מֵת בְּלִי בְּנִים].
 כְּשִׁינְצָא מִן הָעוֹלָם הִזְהָ, אוֹתוֹ הָאִישׁ לֹא נִכְנַס לְפִרְגוּד וְלֹא נוֹטֵל חֶלֶק בְּעוֹלָם הַהוּא [וְנִשְׁמָתוֹ לֹא נִקְלָלָה בְּמִקוּם שֶׁכֵּל הַנְּשָׁמוֹת נִקְלָלוּ, וְנִגְזַרְתָּ דְמוּתוֹ מִשָּׁם, וְהוּ שְׁכָתוֹב וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנֵי הוֹאֵל וְכָךְ הוּא, בּוֹרָא לוֹ הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹאֵל שְׁנִינְאֵלְנוּ מִדֵּי הַמִּשְׁחִיתִים, וְהָ אַחֲזִי שְׁקִיב אֵלָיו, שְׁנִינְאֵר (דְּבָרִים כ"ח) כִּי יִשְׁכּוּ אַחִים יַחְדָּו וְגו', וְכָתוּב בָּא אֵל אִשֶׁת אַחִיד וְנִבֵּם אֹתָהּ וְגו', מִשּׁוּם שֶׁנִּשְׁמָתוֹ לֹא נִכְנַסָּת לְפָנֵי הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵלָא הִיא עוֹמְדָת בַּחוּץ, מִשּׁוּם שֶׁלֹא זָכָה לְהַאֲוִיר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף הַהוּא.
 מִי שֶׁלֹא זָכָה בְּמִקוּם הַזֶּה, יִלְךְ לְמִקוּם אַחֵר וְזָכָה בּוֹ. כְּמוֹ כֵּן עֵץ שְׂדוּלֶק וְאוֹרוֹ לֹא עוֹלָה, יָכוֹ אוֹתוֹ וְעוֹלָה בּוֹ אוֹר וְיָאִיר, עֵץ הוּא אֲדָם, שְׁכָתוֹב (ש"ס כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, רוֹצֵה לִמְרֵ, שֶׁהָאָדָם כְּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהוֹלֵךְ וְתָבֵא וְאוֹכֵל וְשׁוֹתֵה וּמְדוּנָה עִם אִשָּׁה וְלֹא זָכָה לְבָנִים, וְהוּ עֵץ שְׂדוּלֶק וְאוֹרוֹ לֹא עוֹלָה, כְּלוּמַר, נִשְׁמָתוֹ לֹא זָכָה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף לְהִיּוֹת מוֹאֲרָת, אֵלָא הִיא בְּחִשְׁכָּת].

**בֵּא רְאָה, כְּתוּב (ישעיה מה) לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתֵּי יִצְרָה, שְׁמִשׁוּם כִּפְּ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הָעוֹלָם בֵּא רְאָה מַה כְּתוּב, (בראשית כ"ח) וַיִּסַּף אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשִׁמְיָהּ קַטּוּרָה. סוּד הַנִּשְׁמָה שְׁבָאָה לְהַתְּמַקֵּן כְּמוֹ מְקַדֵּם.
 בֵּא רְאָה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף מַה כְּתוּב, (ישעיה נ"ג) וְהו' חֲפֵץ דְּכָאוּ הַחֲלִי אִם תְּשִׁים אֶשֶׁם נִפְשׁוֹ וְחַפֵּץ יִרְאֶה זֶרַע יִצְרָה יָמִים וְחַפֵּץ ה' בְּיָדוֹ יִצְלַח. וְהו' חֲפֵץ דְּכָאוּ, בְּפִסּוּק הַזֶּה שֶׁ לְהַסְתַּפֵּל, לְמַה חֲפֵץ? כְּדִי שְׁיִטְהַר. אִם תְּשִׁים אֶשֶׁם - הִזְהָ צְרִיף לְהִיּוֹת אִם יִשִּׁים אֶשֶׁם! מַה זֶה אִם תְּשִׁים? אֵלָא עַל הַנִּשְׁמָה חוֹזֵר הַדְּבָר. אִם הַנִּשְׁמָה הִיא רוֹצֵה לְהַתְּמַקֵּן כְּרֵאוּי - יִרְאֶה לְאוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁהַתְּעַסֵּק בָּהּ הָאָדָם**

מַעֲנֵת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן, (קהלת א) בְּגִין דְּלֹא בַעַא לְמִיסַב אִיתְתָּא וְלֹא שְׁתַּדְלָא בְּפִרְיָהּ וּרְבִיחָהּ, וְהַהוּא דֹא שְׁתַּדְלָא וְנִסַּב אִיתְתָּא וְלֹא יָכִיל, דָּא מִתְמַקֵּן בְּפִרְיָהּ וְרְבִיחָהּ לִיה דְּהוּא אַחֲזִי, וְהַהוּא דְמִית בְּלֹא בְּנִין) **כְּד נְפִיק מֵהַאי עֲלָמָא הַהוּא בְּר נֶשׁ לֹא עָאֵל בְּפִרְגוּדָא וְלֹא נִטִּיל חוּלְק בְּהַהוּא עֲלָמָא** (וְנִשְׁמָתִיהָ לֹא אֲתַבְּלִילָת בְּאַתֵּר דְּכָל נִשְׁמָתִין אֲתַבְּלִילוּ, וְאַתְגַּזֵּר דִּיוֹקְנִיהָ מִתְּמַן. הַדָּא הוּא דְכָתִיב, (ויקרא כ"ב) וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנֵי הוֹאֵל וְכַדִּין הוּא, בְּרָא לִיה קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִיק (דף ק"ט ע"א) דִּיפְרוּק לִיה מִנְדָּא דְמַחְבְּלִין, וְדָא אַחֲזִי דְקָרִיב לִיה שְׁנִינְאֵר (דְּבָרִים כ"ח) כִּי יִשְׁכּוּ אַחִים יַחְדָּו וְגו'. וְכָתִיב בָּא אֵל אִשֶׁת אַחִיד וְנִבֵּם אוֹתָהּ וְגו'. בְּגִין דְנִשְׁמָתִיהָ לֹא עָאֵלָת קַמִּיהָ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלָא הִיא נִקְמָא לְבַר. בְּגִין דְלֹא זָכָה לְאַתְהָרָא בְּהַאי עֲלָמָא בְּהַהוּא גּוֹפָא. מָאן דְלֹא זָכָה בְּהַאי אַתֵּר, יַתֵּךְ לְאַתֵּר אַחֲרָא וְיִזְכִּי בֵיה. כְּגוֹנָא דָּא אַעֵא דְדָלִיק וְנִהוּרָא לֹא סְלִיק וְכַמְשׁוֹן לִיה וְיִסְלַק נִהוּרָא בֵיה וְנִגְחִיר. אַעֵא הוּא אֲדָם דְכָתִיב (ש"ס כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. רְצוּנוֹ לִמְרֵ בְר נֶשׁ כְּד אִיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא וְאוֹל וְתָאִיב וְאָכִיל וְשָׁתִי וְאַדְוּוּג בְּאִיתְתָּא וְלֹא זָכָה לְבְּנִין. דָּא הוּא אַעֵא דְדָלִיק וְנִהוּרָא לֹא סְלִיק, כְּלוּמַר נִשְׁמָתִיהָ לֹא זָכָתָה בְּהַהוּא גּוֹפָא לְאַתְהָרָא אֵלָא אִיהוּ בְּחִשְׁכָּא).

תָּא חֲזִי, כְּתִיב, (ישעיה מה) לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתֵּי יִצְרָה, דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דָּא עֵבֵד לִיה לְבַר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת כְּדָאֲמַרְן. וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבֵד טִיבּוֹ עִם עֲלָמָא. תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (בראשית כ"ח) וַיִּסַּף אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשִׁמְיָהּ קַטּוּרָה, רְזָא דְנִשְׁמָתָא אֶתְתָּ לְאַתְתְּקָנָא כְּמִלְקַדְמִין.

תָּא חֲזִי, הַהוּא גּוֹפָא מַה כְּתִיב, (ישעיה נג) וַיִּי חֲפֵץ דְּכָאוּ הַחֲלִי אִם תְּשִׁים אֶשֶׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יִצְרָה יָמִים וְחַפֵּץ יִי בְּיָדוֹ יִצְלַח. וַיִּי חֲפֵץ דְּכָאוּ, הַאי קָרָא אִית לְאַסְתַּפְּלָא בֵיה, אֲמַאי חֲפֵץ בְּגִין דִּיתְדַפֵּי. אִם תְּשִׁים אֶשֶׁם, אִם יִשִּׁים אֶשֶׁם מִיבְעִי לִיה, מָאִי אִם תְּשִׁים. אֵלָא לְנִשְׁמָתָא אֲהַדֵּר מְלָה. אִי הִיא נִשְׁמָתָא בַעֲיָא לְאַתְתְּקָנָא כְּדָקָא יְאוּת, יִרְאֶה זֶרַע. בְּגִין דְּהִיא נִשְׁמָתָא אֲזֵלָת וְשִׁאטָּת וְאִיהוּ זְמִינָא לְאַעֲלָא בְּהַהוּא זֶרַע דְאַתְעַסֵּק בָּהּ בְּר נֶשׁ

זֶרַע, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה הוֹלְכָתָה וּמְשׁוֹטְטָתָה וּמְזַמְנָתָה לְהַכְנִס